

בהקשר המצוינות אלמנטים מן ה-
מציאות בתפוצת הדעה ומעוררה
הנוקט בדרך כלל אל המהיר, אל
התחום שבין החיית לגנאי, או
מאחורי הציר המריאלי ישנו המיה
הביטחון שבשיבה לחוף המבטחים
של ה, ספרות.

שני שירים מיואנים - לקחת
אור"ו, מגדל בתכץ - יש בהם
לורת אור על הכוחות הממאיות
של המשוררת. כשיר, לקחת אור"ו
לבטאת המוטל בריוסף את פשו-
קתה השיגרתית כלשהו של האשה
הכותבת ואולי של האשה סתם, ש-
אין לה זמן כשלה לגיבוש עולמה
הפנימי, ועליה להסתפק בשאריות
וב, לקחת אור"ו חסונה ((אור"ו -
עשוי להתמרש כהמעטה של רוח
ביות). דליה רביקוביץ' אמרה משם
בדרך-פרואית, יומר כי השירה גו-
עדה מטבע הדברים לאשה, ובשיק
לעקרת הכית, שחוכל לעסוק בה
בין הבישול והוחת הכלים, והדגש
הוא על ה, נשימה הקצרה, הנדרשת
מכתיבת שירה לעומת הפרוזה. מ-
סופקני אם כך הדבר - אלא אם
יש מי שסובר שהשירה נעדרת ל-
שמש פיעוי חברתי לעקרונת הכית.

ב, מגדל בתכץ" בונה המוטל בר-
יוסף מהסיפור המקראי על הריגתו
של אבימלך בעלך רכב. שהשליכה
על ראשו אשה מראש המגדל בת-
כץ, "שירה עצמאית, המציגה את
ה, ארס-פואטיקה" שלה. הנקודות
ששואלת המשוררת מהסיפור המקי-
האל' הן אלימותה ואלמנטיותה של
הגיבורה, שההיסטוריה שפחה את
שמה, והמקרה לא הכללה בין ה-
"אמהות" או ה, שופטות. פשרת ה-
שיר לכפר על העוול הזה, ובששחה
כן, הריהו מבטא קדם כל את ה-
עמדה, כי השירה היא סוג של
עבירה, סוג של התפרצות לא מבני-
קרת או רגש של "שיגעון" והתפרס
נגד ההיסטוריה, נגד הגבר השלים
שנראה כאילו הוא הוא שליחה ה-
מוסמך של ההיסטוריה, נגד ה-
אלהים עצמו, המעניש את ה, סור-
דת" באי יכולת לשיר (האשה מ-
חבץ יכולה אך ורק לענק) וכי-
שיכחה.

קשה לומר על הקובץ שהוא מלוי
שש כפי שהינם שיריה של עמיתו
ומה, אבל השירים תוססות מו-
מינים לפולמוס מצד הרשונות ה-
"פמיניסטיים" שבהם ומצד המנון
הלא-הרמוני שלהם.

אצל המוטל בר יוסף נתפסות ה-
שירה ככמה מובהקת להצגה של
עמדה "נשית". אם אצל רבקה מרים
דוחקת עצמה המשוררת שבאשה
הצידה, ומובלעת סבילותה הביולוגי-
גית-דתית של האשה, מדגישה ח-
מוטל בר יוסף את העדדים ההירו-
איים שבאשה, ואת ה, גבורה" שיש
במעשה הכתיבה בפרט. המשוררת
מקפידה לשמר גימת ביטוי בגופת
שירי-נערה מתבגרת, ולעיתים היא
מציינת ששיריה ה, מבוגרים" אינם
אלא כתיבה הורת לחוויות שצברה
בנערותה. ההתפרקות אינה על עבר
כמו שהוא עולה בזיכרון, אלא על
גיסיון לשוב לחוויה של כתיבה ת-
מימה, על ידי שיבה מלאכותית ל-
מקומות ולמחכונות של אג- החור
יות תמיד, "ספרותיות" בשל כך:
אביה לימד אותה את האלף בית,
הספרן מהספריה העירונית מוכיר
לה את המשונע מ,סוחי" של ביה
ליק, דיוקנאות של משוררות של
א. ד. גורדון, אימבר, ואף הבצל,
האהוב, ממוקם מאחורי שולחן-כ-
תיכה.

דרך הטיפול בתימטיקה שלה היא
פוריאליסטית: גלישה מציאות ל-
חלום המעוה מציאות זו, או הנייה

קני צפר
גבורתה
של האשה
2.3.79

לקחת אור"ו, ציריף
מאת המוטל בר יוסף
הוצאת מסדה, תשל"ט

